

Громадсько-політичний і теоретичний журнал «Віче» внесено до переліку видань, публікації в яких зараховуються як наукові роботи при захисті дисертацій у галузі юридичних наук (постанова Президії ВАК № 1-05/8 від 22 грудня 2010 року «Про внесення періодичних друкованих наукових фахових видань до нового Переліку наукових фахових видань України»)

12/2012
(321)

Виходить у Києві з квітня 1992 року.
З 2006-го – двічі на місяць

Громадсько-політичне і теоретичне видання
Засновник – Верховна Рада України

У номері:

1	Наталія ОНИЩЕНКО.
Принцип законності:
природа та сутність
в умовах
демократичних змін	14	Сергій КОНСТАНТИНОВ,
Олександр ДЖУЖА,
Олександр КОРИСТІН.
Практичні питання
формування кадрів
судової гілки влади	22	політичної соціалізації
Володимир ШЕДЯКОВ.
Розвиток державно-
приватного партнерства
як необхідна складова
проведення успішної
модернізації країни
5	Николай БОНДАРЬ,
Армен ДЖАГАРЯН.
Конституционное
правосудие сквозь призму
теории конституционного
права в соотношении
с концепцией
конституционной
модернизации	15	Геннадій МОСКАЛЬ.
Формування системи
міграційної політики
в контексті національних
інтересів	24	Марина БОЙКОВА.
Корінні причини
фінансово-економічних
криз капіталізму і правові
шляхи їх усунення (Частина II)
11	Ярослава БУЗДУГАН.
Правові засади участі	19	Вікторія СТЕЛЬМАХ.
Неполітичні агенти	29	Анастасія ЧАРКІНА.
Деякі питання стану
хабарництва в судовій
гілці влади та можливі
шляхи його подолання

Актуалізує проблему законності й ситуація у сфері захисту наших прав і свобод: сьогодні в Україні системними є порушення прав на охорону здоров'я, судовий захист. Про це йшлося у виступі доктора юридичних наук Наталії Пархоменко, яка послалася на дані Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини: кожне друге звернення до українського Омбудсмана стосувалося порушення права на справедливий суд, кожне третє – на порушення соціально-економічних прав громадян, кожне п'яте – на дії та бездіяльність співробітників органів внутрішніх справ, кожне десяте – органів прокуратури.

Окрім того, як стверджує Пархоменко, в нашій державі постійно порушують конституційне право на своєчасну оплату праці (заборгованість із зарплати перевищила 1,3 млрд. грн.), охорону здоров'я та безоплатну медичну допомогу (обсяг бюджетних видатків на цю сферу сягає лише 50–60 відсотків мінімальної потреби). Ці та інші питання змушують правників звертатися до такого поняття, як конституційна законність – комплексне складне за змістом явище, що є невід'ємною характеристикою сучасної демократичної та правової держави, її конституційного ладу.

З огляду на це учасники конференції акцентували увагу на кількох важливих моментах. По-перше, правотворчий процес і правореалізаційний процес (діяльність суб'єктів відносин щодо застосування норм права) мають відбуватися згідно з вимогами Конституції та за-

конів України. Постійним має бути моніторинг законодавчого масиву з метою вчасного внесення об'єктивно необхідних змін і доповнень, усунення суперечностей та систематизації нормативно-правових актів. По-друге, передумовою конституційної законності є наявність конституційного законодавства (законів, прийняття яких передбачено нормами Конституції). Водночас важливе місце посідає якість законодавчої бази і відсутність колізій у нормативно-правових актах. По-третє, конституційна законність гарантується державою, про що свідчить імперативний характер викладення відповідних норм у самій Конституції, з одного боку, а з другого – вона розглядається як організаційно-правова гарантія забезпечення державного ладу. По-четверте, гарантією конституційної законності слугуватиме відповідальність не лише за діяльність (що суперечить нормам Конституції), а й бездіяльність. І, нарешті, по-п'яте, реалізація конституційної законності проявлятиметься під час діяльності суб'єктів суспільних відносин (органів державної влади і громадян).

На завершальному етапі цієї конференції нагородили молодих учених, аспірантів, здобувачів і студентів Почесною грамотою Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України за найкращі наукові роботи (статті), які здобули призові місця.

Валентин КОВАЛЬСКИЙ,
Фото Миколи БІЛОКОПИТОВА.